Yargıtay 11. Ceza Dairesi E.2024/2013 K.2024/4847 (03.04.2024)

Karar metni, Yargıtay Başkanlığı Karar Arama sistemindeki yayımlanmış hâliyle aynen aktarılmıştır; taraf adları kaynakta anonimdir.

11. Ceza Dairesi 2024/2013 E. , 2024/4847 K.

"İçtihat Metni"

MAHKEMESİ :Ceza Dairesi

SAYISI : 2023/2602 E., 2023/2083 K.

SUÇ : Bilişim sistemleri banka veya kredi kurumlarının araç olarak kullanılması suretiyle dolandırıcılık

HÜKÜM : İstinaf başvurusunun esastan reddi

TEBLİĞNAME GÖRÜŞÜ : Onama

İlk Derece Mahkemesince kurulan hükme yönelik istinaf incelemesi üzerine Bölge Adliye Mahkemesi tarafından verilen kararın; 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu'nun (5271 sayılı Kanun) 286 ncı maddesinin birinci fıkrası uyarınca temyiz edilebilir olduğu, 260 ıncı maddesinin birinci fıkrası gereği temyiz edenin hükmü temyize hak ve yetkisinin bulunduğu, 291 inci maddesinin birinci fıkrası gereği temyiz isteminin süresinde olduğu, 294 üncü maddesinin birinci fıkrası gereği temyiz dilekçesinde temyiz sebeplerine yer verildiği, 298 inci maddesinin birinci fıkrası gereği temyiz isteminin reddini gerektirir bir durumun bulunmadığı yapılan ön inceleme neticesinde tespit edilmekle, gereği düşünüldü:

I. HUKUKÎ SÜREÇ

1.Kayseri 4. Ağır Ceza Mahkemesinin, 16.10.2023 tarihli ve 2023/310 Esas, 2023/528 Karar sayılı kararı ile sanık ... hakkında nitelikli dolandırıcılık suçundan, 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu'nun (5237 sayılı Kanun) 37 nci maddesinin birinci fıkrası delâletiyle aynı Kanun'un 158 inci maddesinin birinci fıkrasının (f) bendi, son cümlesi, 43 üncü maddesinin birinci fıkrası, 52 nci maddesinin ikinci ve dördüncü fıkraları, 53 üncü ve 58 inci maddesi uyarınca 7 yıl 6 ay hapis cezası ve 129.360,00 TL adli para cezası ile cezalandırılmasına, hak yoksunluklarına ve tekerrür hükümlerinin uygulanmasına karar verilmiştir.

2. Kayseri Bölge Adliye Mahkemesi 8. Ceza Dairesinin, 12.12.2023 tarihli ve 2023/2602 Esas, 2023/2083 Karar sayılı kararı ile sanık hakkında İlk Derece Mahkemesince kurulan hükme yönelik sanık müdafiinin istinaf başvurusunun 5271 sayılı Kanun'un 280 inci maddesinin birinci fıkrasının (a) bendi uyarınca esastan reddine karar verilmiştir.

II. TEMYİZ SEBEPLERİ

Sanığın temyiz isteği; suçlama ile bir ilgisi bulunmadığına ilişkindir.

III. OLAY VE OLGULAR

A. İlk Derece Mahkemesinin Kabulü

Suç tarihinde, katılan ... 'ün ''dtfatihkepenk'' kullanıcı isimli İnstagram hesabında Forex/borsa üzerinden para kazandırıldığına ilişkin paylaşımlar görmesi üzerine bahse konu hesaba mesaj atarak iletişime geçtiği, iletişim numarası olarak 0 535 817 (..) (..) numaralı GSM hattının verildiği, whatsapp uygulaması üzerinden mesaj yoluyla iletişime geçtiği, katılanın para kazanacağı düşüncesiyle ilk olarak 2.000,00 TL'yi sanık ...'e ait Vakıfbank hesabına gönderdiği, 80.000,00 TL kazandığını parayı çekebilmesi için 17.900,00 TL daha göndermesinin söylenmesi üzerine bu kez aynı hesaba 17.900,00 TL gönderdiği, daha sonra tekrar para istenmesi üzerine katılanın bu sefer 31.850,00 TL parayı aynı gün sanığın aynı hesabına gönderdiği, para talep edilmeye devam edince dolandırıldığını anlayarak şikayette

bulunduğu, yapılan araştırmada katılanın iletişime geçtiği GSM hattının hakkında takipsizlik kararı verilen yabancı uyruklu şahsa ait olduğu, paranın gönderildiği ilgili bankanın yazı cevabına göre, gönderilen tutarın bir kısmının Mersin adresindeki ATM'den nakit olarak çekildiği, bir kısmının ise Papara ve Nesine hesaplarına aktarıldığının tespit edildiği, ayrıca sanığın banka hesabına tanımlı numaranın sanık adına kayıtlı olduğunun bildirildiği, Nesine.com ve Papara Elektronik A.Ş.'den alınan yazı cevaplarında paranın geldiği üyeliklerin sanık adına kayıtlı olduğunun tespit edildiği, sanığın aşamalarda birbiri ile çelişen savunmalarda bulunduğu, tüm dosya kapsamı bir bütün halinde değerlendirildiğinde, sanığın bilişim sisteminin araç olarak kullanılması suretiyle yüksek para kazandıracağı vaadi ile katılandan haksız menfaat elde ettiği anlaşıldığından temyize konu mahkumiyet hükmü kurulmuştur.

B. Bölge Adliye Mahkemesinin Kabulü

İlk Derece Mahkemesince kabul edilen olay ve olgularda, Bölge Adliye Mahkemesi tarafından, sanık hakkında 5237 sayılı Kanun'un 158 inci maddesinin birinci fıkrasının (f) bendi, son cümlesi uyarınca temel ceza belirlenirken; hapis cezasına alt sınırdan uzaklaşılarak hükmedildiği halde, hapis cezası ile birlikte hükmedilen adli para cezasının alt sınırdan uzaklaşılmadan belirlenerek eksik ceza tayini, sanık aleyhine istinaf bulunmadığından 5271 sayılı Kanun'un 283 üncü maddesi uyarınca sanık lehine oluşan kazanılmış hak gözetilerek bu husus duruşma açma sebebi yapılmayarak eleştiri yapılması dışında bir isabetsizlik görülmediği anlaşılmıştır.

IV. GEREKÇE

1.Sanık savunması, katılan beyanları, banka yazı cevapları ve dekontları, HTS kayıtları ve tüm dosya kapsamı birlikte değerlendirildiğinde, Kayseri Bölge Adliye Mahkemesi 8. Ceza Dairesinin, 12.12.2023 tarihli ve 2023/2602 Esas, 2023/2083 Karar sayılı kararında suçun sübut bulduğuna yönelik kabulünde ve uygulamasında bir isabetsizlik görülmemiştir.

2.Yargılama sürecindeki işlemlerin usûl ve kanuna uygun olarak yapıldığı, aşamalarda ileri sürülen iddia ve savunmaların toplanan tüm delillerle birlikte gerekçeli kararda gösterilip tartışıldığı, eylemin sanık tarafından gerçekleştirildiğinin saptandığı, vicdanî kanının dosya içindeki belge ve bilgilerle uyumlu olarak kesin verilere dayandırıldığı, eyleme uyan suç vasfı ile yaptırımın doğru biçimde belirlendiği anlaşıldığından, sanığın yerinde görülmeyen temyiz sebepleri reddedilmiştir.

V. KARAR

Gerekçe bölümünde açıklanan nedenle Kayseri Bölge Adliye Mahkemesi 8. Ceza Dairesinin, 12.12.2023 tarihli ve 2023/2602 Esas, 2023/2083 Karar sayılı kararında sanık tarafından öne sürülen temyiz sebepleri ve 5271 sayılı Kanun’un 289 uncu maddesinin birinci fıkrası ile sınırlı olarak yapılan temyiz incelemesi sonucunda hukuka aykırılık görülmediğinden 5271 sayılı Kanun’un 302 nci maddesinin birinci fıkrası gereği, Tebliğname’ye uygun olarak, oy birliğiyle TEMYİZ İSTEMİNİN ESASTAN REDDİ İLE HÜKMÜN ONANMASINA,

Dava dosyasının, 5271 sayılı Kanun’un 304 üncü maddesinin birinci fıkrası uyarınca Kayseri 4. Ağır Ceza Mahkemesine, Yargıtay ilâmının bir örneğinin ise Kayseri Bölge Adliye Mahkemesi 8.Ceza Dairesinine Karar gönderilmek üzere Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına TEVDİİNE,

03.04.2024 tarihinde karar verildi.